

عنوان مقاله:

تعبین عوامل جسمی، روانی و فردی- اجتماعی مؤثر بر میل جنسی زنان باردار

محل انتشار:

دومین کنگره سراسری خانواده و مشکلات جنسی (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سمیرا رحیمی - کارشناسپرستاری

آلله سیدرسولی - کارشناس ارشد پرستاری بهداشت مادران و نوزادان

خلاصه مقاله:

میل جنسی نوعی احساس ارادی است که می تواند به وسیله محرکهای داخلی نظیر تصورات جنسی و یا محرکهای خارجی نظیر حضور شریک جنسی ایجاد شود. فیزیولوژی میل جنسی ناشناخته می باشد ولی احتمال داده می شود که شبکه لیمبیک که مرکز دریافت تحریکات حسی و داخلی است مسئول ایجاد و حفظ میل جنسی هم می باشد اگر چه حاملگی یک بیماری نیست متون و نوشتجات پزشکی اعتقاد بر این دارند که زنان باردار درجاتی از تغییر در میل و پاسخ جنسی را تجربه می کنند. با توجه به اینکه آگاهی از عوامل مؤثر بر فعالیت جنسی زوجین در این دوران می تواند در ارتقاء کیفیت مراقبتهای دوران بارداری مؤثر باشد پژوهش حاضر با تعداد 120 نفر نمونه طراحی گردید. نتایج حاصل از پژوهش نشان می دهد که کاهش میل جنسی 38/3 درصد در سه ماهه اول، 40 درصد در سه ماهه دوم 51/7 درصد در سه ماهه سوم (در بین زنان باردار شایع می باشد که با پیشرفت بارداری تشدید پیدا میکند با انجام آزمون فریدمن مشخص گردید که میل جنسی زنان از سه ماهه اول تا سه ماهه سوم به طور معنی دار کاهش پیدا می کند. $P=0/00$ آزمون رگرسیون خطی به روش step wise نشان داد که از بین عوامل روانی زن در سه ماهه اول ترس از عفونت در نتیجه فعالیت جنسی $\beta = -0/4$ در سه ماهه دوم ترس زن از صدمه به خود در نتیجه فعالیت جنسی، $\beta = -0/3$ در سه ماهه سوم ترس زن از عفونت $\beta = -0/33$ و احساس گناه زن به فعالیت جنسی $\beta = -0/29$ به طور معنی دار بر کاهش میل جنسی تاثیر می گذارند. همچنین این آزمون مشخص ساخت که از بین عوامل موجود در مدل تحلیلی مربوط به تغییرات میل جنسی، عوامل روانی مرتبط با همسر (احساس گناه مرد به فعالیت جنسی - کاهش توجه مرد به زن - کاهش جذب جنسی زن از دید مرد - مانع بودن حاملگی در برابر تامین نیازهای جنسی مرد - عدم مراعات سلامت جنسی زن و جنین حین فعالیت جنسی)، مشخصات فردی - اجتماعی زن و مشخصات فردی اجتماعی همسر و متغیرهای مربوط به تاریخچه مامایی و بیماریهای زنان تاثیری بر کاهش میل جنسی زنان در این دوران ندارند. با انجام آزمون کای دو ارتباط معنی داری بین تغییرات میل جنسی زنان در سه ماهه اول و دوم با روش پیشگیری از بارداری مورد استفاده در دوران قبل از بارداری مشاهده شد به طوری که بیشترین میزان افزایش میل جنسی در بین کاربران روشهای طبیعیو بیشترین میزان کاهش میل جنسی در بین کاربران روشهای هورمونی و مکانیکی می باشد. براساس نتایج پژوهش پیشنهاد می گردد تا بررسی مشکلات جنسی زوجین و آموزش اصول صحیح فعالیت جنسی در دوران بارداری در برنامه مراقبتهای دوران بارداری زنان باردار گنجانده شود تا بتوانیم به سوی جامعه سالمتری گام برداریم

کلمات کلیدی:

بارداری، مراقبتهای دوران بارداری، میل جنسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/212467>

